

Arrest

nr. 134 130 van 27 november 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 17 februari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 januari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. FORGET, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

Het in de aanhef van het arrest vermelde bevel om het grondgebied te verlaten vormt de bestreden beslissing. Er dient echter te worden vastgesteld dat verzoekende partij op 30 januari 2014, na de afgifte van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, een asielaanvraag indiende. Deze asielaanvraag werd op 6 februari 2014 ter behandeling overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en er werd aan verzoeker op dezelfde dag een bijlage 26 afgegeven.

In deze omstandigheden heeft verzoeker geen belang meer bij de vernietiging van de bestreden beslissing. De inoverwegingname van de asielaanvraag impliceert immers een tijdelijk verblijfsrecht en

houdt in dat de bestreden beslissing minstens als impliciet ingetrokken dient te worden beschouwd (cf. RvS 28 mei 2014, nr. 10.529 (c)). Indien de asielaanvraag wordt afgewezen en de illegale verblijfs-situatie van verzoekende partij wordt vastgesteld, moet verwerende partij op grond van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de Vreemdelingenwet, dat een gebonden bevoegdheid inhoudt, een nieuw bevel afgeven indien de illegale verblijfs-situatie wordt vastgesteld, waartegen verzoekende partij haar rechten kan doen gelden. Dit is in casu het geval. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde op 23 mei 2014 dat de subsidiaire beschermingsstatus en de vluchtelingenstatus niet kunnen worden toegekend aan verzoekende partij waarna de verwerende partij blijkens het administratief dossier op 3 juni 2014 een bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker (bijlage 13quinquies) gegeven heeft dat op 10 juni 2014 betekend werd aan verzoekende partij. Het staat verzoekende partij vrij haar rechten te doen laten gelden ten opzichte van voormelde beslissing.

Ter terechtzitting bevestigd naar het belang van verzoekende partij bij de handhaving van het beroep, stelt de raadvrouw van de verzoekende partij dat zij in de thans gevoerde procedure *“tot het einde moet gaan”* en dat het bestreden bevel nog bestaat zodat zij nog een belang heeft bij de vernietiging ervan. Zelfs als de Raad het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten vernietigt, is er nog steeds de bovenvermelde bijlage 13quinquies. In de hypothese dat de Raad deze bijlage 13quinquies zou vernietigen, kan verwerende partij niet terugvallen op het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten dat gegeven werd voor het indienen van de asielaanvraag om verzoekende partij te verwijderen, aangezien het als impliciet ingetrokken dient te worden beschouwd. De verwerende partij heeft bovendien de gebonden bevoegdheid om na de afwijzing van een asielaanvraag en bij vaststelling van de illegale verblijfs-situatie, opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten te geven overeenkomstig het model van de bijlage 13quinquies. Het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan niet door de verwerende partij worden aangegrepen als grondslag voor een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod in geval van een definitieve afwijzing van de asielaanvraag, gelet op de asielaanvraag die op 6 februari 2014 in overweging werd genomen. De procedurele hardnekkigheid van een verzoekende partij ten slotte is op zich geen gegeven dat een belang bij de zaak kan aantonen.

Er kan te dezen nog opgemerkt worden dat blijkens de databank van de Raad verzoekende partij een beroep in volle rechtsmacht heeft ingediend tegen de bovenvermelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2014 dat op heden nog niet beslecht werd.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA